

Adaptació de l'obra Pèricles, Príncep de Tir de
WILLIAM SHAKESPEARE

Inspirat en la música i lletres de
LLUÍS LLACH

Direcció musical, arranjaments i noves creacions
ANDREU GALLÉN

DAGOLL DAGOM · SHAKESPEARE · LLUÍS LLACH

MAREMAR

PARAULA · DANSA · CANÇÓ

MAREMAR

L'espectacle **Maremar** es basa en *Pèricles, Príncep de Tir*, de William Shakespeare, que, malgrat haver estat un dels grans èxits populars en vida de l'autor, és una de les seves obres menys conegudes. Aquesta és la primera vegada que la nostra companyia s'enfronta a una creació partint d'un text de l'autor en els més de 44 anys d'història i, casualment, 40 anys després d'haver estrenat *Antaviana* i 30 de l'estrena de *Mar i Cel*.

L'obra està formada per una successió d'aventures, gairebé totes marineres, protagonitzades per l'heroi *Pèricles* que perd la seva dona *Thaïsa* després del naixement de la seva filla *Marina* en un vaixell enmig del mar davant de les costes de Grècia. Naufragis, tempestes, cossos que arriben exhaust a les platges, separacions familiars, bordells infames i pirates sanguinaris, es conjuren perquè el protagonista hagi de vagar errant per l'extrem nord-oriental de la Mediterrània: *Mitilene, Efes, Antioquia, Tarsus, Pentàpolis...* a la recerca de la seva família perduda; l'Odissea revisitada.

La nostra intenció ha estat adaptar aquest drama a l'actualitat tot duent-lo al món desolat dels refugiats, les pateres, els camps, els rescats, els voluntaris, els traficants de persones: *Ulisses* actuals que cerquen enmig del mar de la vida un lloc de refugi i d'escalf per a ells i les seves famílies.

Dins d'un plantejament auster però colpidor hem optat per portar la nostra adaptació a un context poètic i emocional a través de les cançons de *Lluís Llach*, recreades a cappella per *Andreu Gallén* i de les coreografies d'*Ariadana Peya*.

Paraula, Dansa i Cançó per recordar-nos que encara hi ha esperança quan espera un món sencer, que és mentida que la mentida guanyi sempre a la bona gent.

DAGOLL DAGOM – setembre 2018

Fotografia: David Ruano

COMPANYIA

Pèricles, Refugiat

ROGER CASAMAJOR

Filla d'Antíoc, Licòrida, Dama, Pescadora, Cortesana, Noble, Pirata, Refugiada

ANNA CASTELLS

Antíoc, Leoní, Pàndar, Senescal, Noble, Pescador, Mariner, Cavaller, Refugiat

CISCO CRUZ'

Diana, Alcavota, Refugiada

MERCÈ MARTÍNEZ

Cleon, Simònides, Mariner, Pirata, Refugiat

MARC PUJOL

Thaïsa, Dionisa, Refugiada

AINA SÁNCHEZ

Thaliard, Lisímac, Noble, Pescador, Cortesà, Criad, Refugiat

MARC SOLER

Nena, Marina, Refugiada

ELENA TARRATS

Helicà, Cerimon, Arlot, Cortesà, Refugiat

MARC VILAJUANA

Agraïment especial **AHMAD AL HAMSO**

• Percussions i violoncel

EQUIP ARTÍSTIC

Adaptació de l'obra Pèricles, Príncep de Tir de WILLIAM SHAKESPEARE

A partir de la traducció de SALVADOR OLIVA Inspirat en la música i lletres de LLUÍS LLACH

Dramatúrgia

**JOFRE BORRÀS, JOAN LLUÍS BOZZO, ANNA ROSA CISQUELLA,
ANDREU GALLÉN, MIQUEL PERIEL I ARIADNA PEYA**

Direcció

JOAN LLUÍS BOZZO

Direcció musical, arranjaments i noves creacions

ANDREU GALLÉN

Direcció coreogràfica

ARIADNA PEYA

Ajudantia de direcció

JOFRE BORRÀS

Escenografia i vestuari

ALEJANDRO ANDÚJAR

Caracterització

EVA FERNÁNDEZ

Disseny d'il·luminació

DAVID BOFARULL A.A.I.

Disseny de so i efectes sonors

ROGER ÁBALOS

Vídeo

JOAN RODÓN I EMILIO VALENZUELA (DLUX.PRO)

Disseny gràfic

JORDI RINS

Producció executiva

ANNA ROSA CISQUELLA

PRODUCCIÓ DISCOGRÀFICA

Enregistrament veus i mescles

ANDREU GALLÉN

Enregistrament percussions i violoncel

LA FUSTERIA ESTUDI (TONI PAGÈS)

Mastering

MEDUSA ESTUDIO (JUANJO ALBA)

PRELUDI

(Companyia)

CORRANDES D'EXILI

*Una nit de lluna plena
tramuntàrem la carena,
lentament, sense dir res...
Si la lluna feia el ple
també el feu la nostra pena.
Perquè ens perdoni la guerra,
que l'ensagna, que l'esguerra.
Abans de passar la ratlla,
m'ajec i beso la terra
i l'acarono amb l'espàtlla.*

DIANA. Thaliard l'assassí arriba tard: la nau de Pèricles acaba de fugir. Antioc omplirà d'armes el país; tothom haurà de suportar el gran cop de la guerra, que no estalvia la innocència i que va obligar molts a llençar-se al mar com ho està fent Pèricles...

*La meva terra deixí
el dia de ma partida*

*mitja vida condormida;
l'altra meitat vingué amb mi
per no deixar-me sens vida.
Avui en terres llunyanes
i demà més lluny potser,
no em moriré d'enyorança
ans d'enyorança viuré.*

*Perquè ens perdoni la guerra,
que l'ensagna, que l'esguerra.
Abans de passar la ratlla,
m'ajec i beso la terra
i l'acarono amb l'espàtlla.*

*Una esperança desfeta,
una recança infinita,
i una pàtria tan petita
que la somio completa.*

(Elena Tarrats, Roger Casamajor i Companyia)
Lletra de Pere Quart

VINC DE MOLT LLUNY (*underscoring*)

(Companyia)

SOM TU I JO

THAÏSA

*Et buscava en el vent,
assegada a la platja,
i quan no t'esperava
has passat dolçament.*

*I el teu cos tan bonic
retallat en l'onada,
fibra nua que avança,
m'ha sobtat molt endins.*

*I en el màgic color dels teus ulls,
hi he posat el desig dels meus ulls
i com una petjada,
quan minvava la llum,
va quedar una cançó.*

*Si la vida és cançó,
l'amor deu ésser el ritme,
la revolta, harmonia,
i la veu som tu i jo.*

(Aina Sánchez i Companyia)

ONADES / TEMPESTA

PÈRICLES

*M'agradaria tant
Poder mirar el teu cos
Esquinçat, nu i lluent,
Les aigües del bassal.....*

THAÏSA

*M'agradaria tant
acaronar els teus cabells
i eixugar aquesta pell
amb els meus llavis tan secs...*

(Roger Casamajor, Aina Sánchez i Companyia)

I SI CANTO TRIST / SOM TU I JO

COMPANYIA

*I si canto trist
És perquè no puc
Esborrar la por
Dels meus pobres ulls.*

PÈRICLES

*En el màgic color dels teus ulls,
hi he posat el desig dels meus ulls
i com una petjada,
quan minvava la llum,
va quedar una cançó.*

*Si la vida és cançó,
l'amor deu ésser el ritme,
la revolta, harmonia,
i la veu som tu i jo.*

(Roger Casamajor i Companyia)

RESURRECCIÓ DE THAÏSA

(Marc Vilajuana i Companyia)

CANÇÓ A MAHALTA

PÈRICLES

*Corren les nostres ànimes com dos rius paral·lels.
Fem el mateix camí sota els mateixos cels.
No podem acostar les nostres vides calmes:
Entre els dos hi ha una terra de xiprers i de palmes.*

COMPANYIA

*En els meandres grocs de lliris, verds de pau,
Sento, com si em seguís, el teu batec suau.*

(Roger Casamajor i Companyia)
Lletra de Màrius Torres

ABRIL 74

DIANA

*Companyys, si sabeu on dorm la lluna blanca,
digueu-li que la vull
però no puc anar a estimar-la,*

*que encara hi ha combat.
Companyys, si coneixeu el cau de la sirena,
allà enmig de la mar,
jo l'aniria a veure,
però encara hi ha combat.*

*I si un trist atzar m'atura i caic a terra,
porteu tots els meus cants
i un ram de flors vermelles
a qui tant he estimat,
si guanyem el combat.*

*Companyys, si enyoreu les primaveres lliures,
amb vosaltres vull anar,
que per poder-les viure
jo me n'he fet soldat.*

*I si un trist atzar m'atura i caic a terra,
porteu tots els meus cants
i un ram de flors vermelles
a qui tant he estimat,
quan guanyem el combat.*

(Mercè Martínez i Companyia)

MADAME

PÀNDAR

*Ningú sap el seu nom
és el bordell de la Madame*

ARLOT

*un antre de mala mort
llençols bruts i suats*

ALCAVOTA

*però amaga entre els coixins
tresors prohibits molt ben guardats
l'amor no té edat
té un preu i no sempre és car.*

PÀNDAR

*Apropa't sense recança
impregna't de la seva olor*

ALCAVOTA

*és tendre, es desfà a la boca,
balla, noia, pel senyor.*

ARLOT

Tenim mides, provi remeni,

Fotografia: Montse G.Lera

ALCAVOTA

però no acceptem devolucions.

ARLOT

*Aprofiti abans no es gangreni
de franc les infeccions*

COMPANYIA

*Oh, que esvelta i maca
que està avui, "Madame",
sembla una sirena sortida del mar,
quins cabells més ben tintats que duu "Madame".*

*I ella res comprèn,
ensenya una dent,
riu, riu i res no diu.*

*Quina panxa més rodona té "Madame",
les arrugues són gentils i sensuals,
per poc preu seria el vostre amant "Madame".*

*I ella res comprèn,
ensenya una dent,
riu, riu i res no diu.*

(Cisco Cruz, Marc Vilajuana, Mercè Martínez i Companyia)

Fotografia: David Ruano

CANÇÓ A MAHALTA *(reprise)*

PÈRICLES

*No podem acostar les nostres vides calmes:
entre els dos hi ha una terra de xiprers i de palmes.*

PÈRICES I COMPANYIA

*En els meandres grocs de lliris, verds de pau,
sento, com si em seguís, el teu batec suau.*

*En els meandres grocs de lliris, verds de pau,
sento, com si em seguís,*

PÈRICLES I MARINA

el teu batec suau.

MARINA

*I escolto la teva aigua tremolosa i amiga,
de la font a la mar, la nostra pàtria antiga.*

(Roger Casamajor, Elena Tarrats i Companyia)

Lletra de Màrius Torres

UN NÚVOL BLANC

MARINA

*Senzillament se'n va la vida, i arriba
com un cabdell que el vent desfila, i fina.
Som actors que a voltes,
espectadors que a voltes,
senzillament i com si res, la vida ens dona i pren paper.*

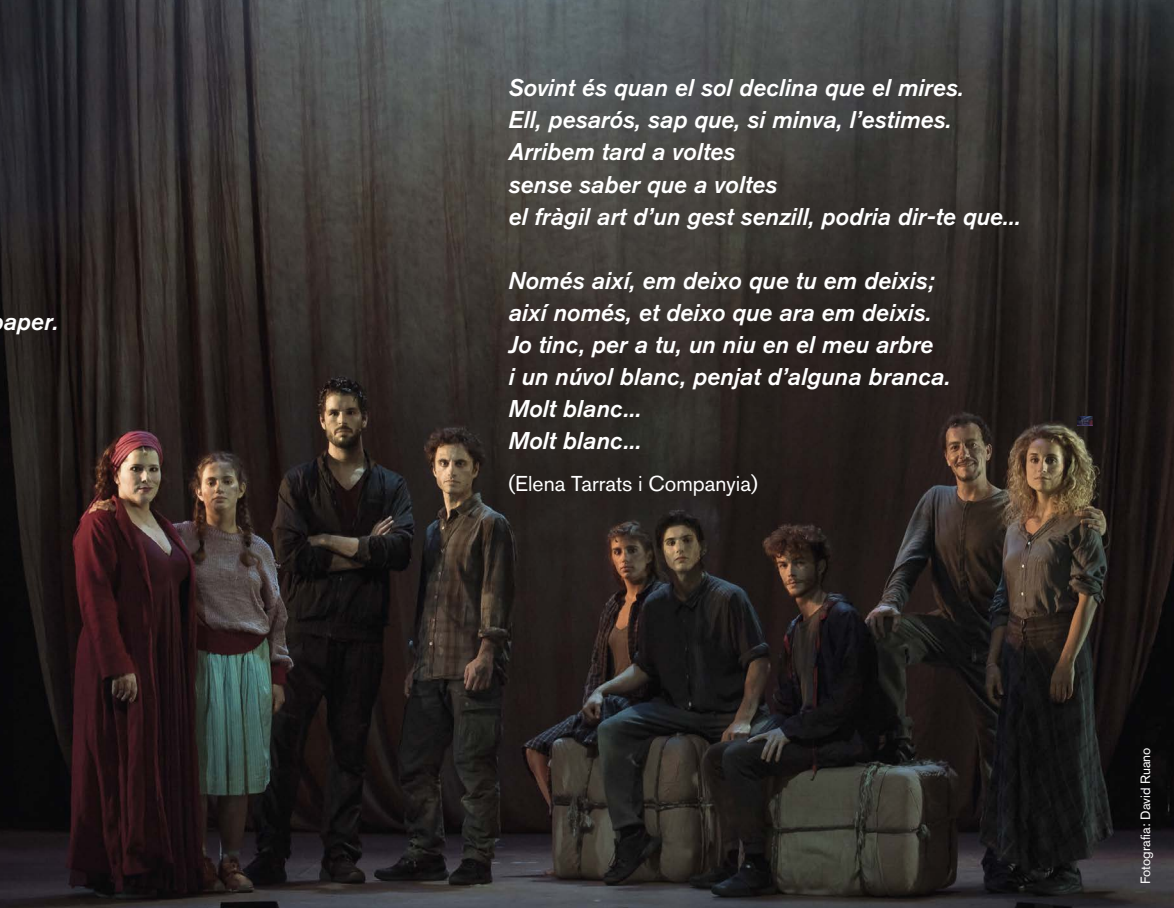
*Serenament quan ve l'onada, acaba,
i potser, en el deixar-se vèncer, comença.
La platja enamorada
no sap l'espera llarga
i obre els braços no fos cas,
l'onada avui volgués queda's.*

*Així només, em deixo que tu em deixis;
només així, et deixo que ara em deixis.
Jo tinc, per a tu, un niu en el meu arbre
i un núvol blanc, penjat d'alguna branca.
Molt blanc...*

*Sovint és quan el sol declina que el mires.
Ell, pesarós, sap que, si minva, l'estimes.
Arribem tard a voltes
sense saber que a voltes
el fràgil art d'un gest senzill, podria dir-te que...*

*Només així, em deixo que tu em deixis;
així només, et deixo que ara em deixis.
Jo tinc, per a tu, un niu en el meu arbre
i un núvol blanc, penjat d'alguna branca.
Molt blanc...
Molt blanc...*

(Elena Tarrats i Companyia)

FINAL: MAREMAR

DIANA. Així és com s'acaba aquesta història.
És trist que la bondat humana
necessiti sempre ser reclamada.

MARINA. Però la història no s'acaba aquí. La mar sempre davant
nostre, com una condemna, com una amenaça, com un perill que ens
ha allunyat del nostre poble, de les nostres famílies, del nostre futur.
Diga'm que ja n'has tingut prou, tingues pietat de nosaltres, ja ha
estat suficient la traïció entre els homes en aquesta terra. No estàs
tipa d'emportar-te tants nens? Desitjo que la gent pugui veure la
mar com un lloc on jugar. En un lloc tan bonic com el mar només hi
haurien de passar coses boniques. Aquesta és la meva esperança. El
mar... la mare, la maremar.

(El text de Marina són paraules d' Ahmad Al Hamso)

MARINA

*Maremar feu-nos present
a l'altar del meu paisatge.
Maremar que els antics déus
avui són molt lluny de casa.*

DIANA. És veritat que els déus ja no habiten
els olims del pensament,
és veritat que el més banal brilla
mentre s'apaguen els rars estels,

és veritat que el món ja no roda,
com sol dir-se, humanament,
és veritat que fa vergonya
dir-se humà tal com som i fem,

és mentida que no hi ha esperança
quan espera un món sencer,
és mentida que la mentida
guanyi sempre a la bona gent.

COMPANYIA

*Maremar feu-nos present
a l'altar del meu paisatge.
Maremar que els antics déus
avui són molt lluny de casa.*

(Mercè Martínez, Elena Tarrats i Companyia)

**DESCOBREIX MAREMAR A
WWW.MAREMARDAGOLLDAGOM.COM**

**TAMBÉ POTS TROBAR LES LLETRES DE LES CANÇONS
A LA NOSTRA WEB**